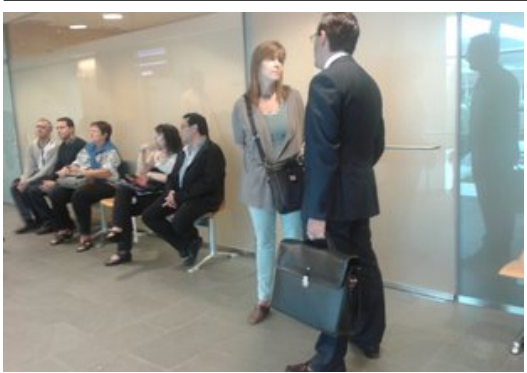

La metgessa va certificar una mort quan el cos ja era al taüt

La doctora de La Caritat d'Olot diu que no va explorar una de les víctimes, sinó que tan sols en va veure el cadàver l'endemà de la defunció, quan era a la funerària
Creuen que Gironès es va intentar defensar de Vila

En el setè dia del judici va declarar la doctora de La Caritat (a la foto, parlant amb el lletrat del centre, Miquel Regalat). Foto: G. P.

Maria Elena Tresserras, la doctora de La Caritat d'Olot, on l'auxiliar d'infermeria Joan Vila va matar onze ancians entre els anys 2009 i 2010, va admetre ahir durant la setena jornada del judici pel cas que havia certificat la mort d'una de les víctimes, Montserrat Canalias, sense haver explorat el cos. La metgessa va justificar que quan la dona va defallir ella era a Girona i no tenia cotxe per tornar cap al geriàtric: “La infermera va contactar amb mi dues o tres hores després de la mort de Canalias. Quan va començar a empitjorar, però, des de La Caritat es va trucar de seguida als familiars. Com que des que se'ls va avisar van estar allà en tot moment, entre ells hi havia una infermera i la cosa havia estat tranquil·la, no hi vaig anar fins al dia següent.” La declarant, l'endemà, es va dirigir

directament a la funerària, on ja havia estat traslladat el cadàver de Montserrat: “Vaig veure el cos. Ja estava dins del taüt. Després, vaig tornar a la residència per signar el certificat de la mort, perquè els treballadors de la funerària me l'havien deixat allà.”

Feina de 5 hores setmanals Tresserras, que fa uns 10 anys que és metgessa a La Caritat, va especificar que, tot i que quan es mor un intern hi acostuma a anar, tan sols està contractada cinc hores setmanals. “No estic de guàrdia les 24 hores, però les infermeres em truquen sovint i els dono consell telefònicament. Vaig arribar a un acord verbal amb el geriàtric perquè no m'importava anar a certificar les morts. Conec els historials i puc sospitar les causes de la defunció. He vist el procés i el deteriorament de la persona. Quan hi ha una mort, es miren les constants vitals, els antecedents i que no hi hagi res d'estrany. ”

Precisament ahir al matí, la filla de Teresa Puig, una de les víctimes de Vila, va revelar que va voler investigar les causes de la mort de la seva mare perquè va quedar “perplexa” en llegir que en el certificat de la mort hi posava que podria ser derivada d'un càncer de còlon. “Mai havia tingut cap molèstia per aquest motiu. Per això vaig consultar a l'hospital Sant Jaume, on em van dir que tampoc s'havien evidenciat símptomes que patís un càncer de colon en una biòpsia que li havien realitzat.” Un dolor “insuportable” Durant l'interrogatori del lletrat de l'acusat, Carles Monguilot, Tresserras va explicar que els onze ancians morts a mans de Vila “estaven deteriorats, eren fràgils, dependents i, alguns, sofrien malalties que no podien millorar”. Va matisar, però, que Paquita Gironès, a qui el detingut va fer ingerir àcid desincrustant, es podia defensar amb les mans, era més autònoma i tenia més força que Sabina Masllorens i Montserrat Guillamet, a qui va fer beure lleixiu. Per aquest motiu, creu que les cremades que Gironès tenia a la mandíbula i a l'escot podrien ser per esquitxades d'àcid que li haurien caigut en un intent de defensar-se. També la directora de l'hospital Sant Jaume d'Olot, Josefina Felisart –que es va negar a firmar el certificat de defunció i va voler explorar ella mateixa el cadàver– té la “impressió” que Gironès es va rebel·lar i es va barallar amb Vila: “Ningú pren àcid per gust. Crema molt. És automàtic. El dolor causat per un càustic és insuportable”.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/24-puntdivers/4-divers/651993-la-metgessa-va-certificar-una-mort-quant-el-cos-ja-era-al-tauet.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss